

Riitta Kukkonen

KIINALAISIA JUTTUJA

Tivano lastaamassa romulastia Barryssä Englannissa

Veimme v. 1972 Tivanon kanssa romurautalastin Englannista Kiinaan, Tsingtaoon. Se oli vielä sitä Maon aikaa. Siellä oli kaikki niin erilaista. Ihmiset olivat pukeutueet samanlaisiin sinisiin housuihin ja takkeihin niin miehet kuin naisetkin. Pikkulasten housujen takasauma oli jätetty ompelematta, ei tarvinnut kuin kyykistyä ja sai tarpeet hoidettua.

Kaupungilla liikkeessämme ihmiset lähtivät seuraamaan meitä, heitä oli useita kymmeniä niin aikuisia kuin lapsiakin. Jos menimme johonkin puotiin, kaikki tulivat perässämme. Sitten, kun käännyimme lähteäksemme niin ihmismuuri aukeni, kuin kunniakuja ovelle. Se oli jotenkin kiusallistakin. Niin lapsellisen uteliaita he olivat länsimaisia nähdessään. Useimmat varmaan näkivät ensimmäistä kertaa muita, kuin omia kansalaisiaan. Ollaan me varmaan monen kiinalaisen muistissa. Jälkeeni ei kyllä koskaan ole katsottu niin ihmeissään kuin silloin, ei sitä ennen, eikä sen jälkeen, vaikka olisinkin hame päällä jossain liikkunut.

Provianttia ei paljon saanut, jotain vihanneksia jonkun verran. Maitoa tilattin ensimmäisellä kerralla. Se tuli pikkuisissa pulloissa. Se oli jotain sairaalamaitoa. He ihmettelivät kovin, miksi maitoa piti tuoda, eihän laivalla ollut pikkulapsia! Ei sitä tilattu sitten, kuin sen yhden kerran.

PIKKURAHA KAIJALLA.

Eräänä aamuna tuli vahtisotilas laivaan setelin kanssa. Hän sanoi, että se löytyi yöllä kaijalta ja se on jonkun laivaväestä. Kukaan ei huomannut sitä itseltään puuttuvan. Mutta vahtimies ei lähtenyt pois ennenkuin omistaja löytyy. Joku sen sitten otti, että saatiin asia selväksi. Arvoltaan raha ei ollut paljonkaan arvoinen. Siinä varmaan näytettiin länsimaisille, että täällä ollaan rehellisiä.

UIMAREISSU.

Pääsimme eräänä päivänä kolmen kaverin kanssa lähtemään uimarannalle. Saimme taksin, joita siellä ei ollut kuin merimiesklubilla. Auto vei meidät rannalle. Pyysimme kuljettajaa tulemaan parin tunnin kuluttua uudelleen, mutta hän jäi meitä odottamaan ja seurasi meitä koko ajan. Rannalla oli paljon väkeä uimassa, mutta ainoastaan miehiä ja lapsia oli vedessä. Naiset istuivat sinipukuisina rannalla. Veteen menimme tietysti sitten mekin, koska uimaan oli tultu. Samantien kaikki lähtivät vedestä ja jäivät meitä rannalta

KIINALAISIA...

katsomaan. Olihan se vähän kiusallista kun toistasataa ihmistä katsoo ja osoittelee. Mutta eihän suomalainen skönäri pienistä säiky! Rannalla oli jonkinlainen kuppila josta sai myöskin olutta, joten sinnehän mekin sitten suunnistimme. Kuski seuraili sivummalta vieläkin koko ajan. Kyllä hänet oli selvästikin siihen määrätty. Meillä oli silti tosi mukava iltapäivä vapaa sinä päivänä.

MERIMIESKLUBILLA.

Eräänä iltana lähdin Jussin ja Jaskan kanssa käymään klubilla. Istuttin jonkun aikaa ravintolan puolella ja sitten menimme katsomaan myymälään. Menimme Jaskan kanssa ulos ja odottelimme Jussia. Ihmettelimme vähän, mihin hän jäi. Hetken kuluttua kaksi miestä talutti Jussia ja ilmeet olivat kovin kiukkuisia. Jussi oli vähän taputtanut myyjätyttöä. Siitä ei pidetty ja niin tuotiin poikaa hyvinkin liukkaasti ulos. Saimme kovin tylyn kehoituksen lähte laivalle ja äkkiä! Aivan varmasti meitä seurattin, että menimme kaivaan. Niin oli kova moraali silloisessa Kiinassa. Ei siitä sen kummempia seuraamuksia onneksi kuitenkaan tullut. Siinä sitä näytettiin länsimaisille, ettei sellainen sopinut.

OLUTPANIMORETKI.

Merimiesklubi järjesti meille retken Tsingtao-oluen panimoon. Oli ihan mielenkiintoista nähdä sitäkin. Kierroksen jälkeen saimme kuulla jotakin asiaa, mutta ei siitä paljon mitään tajunnut, mutta olutta tuotiin pöytään tosi ripeästi, ei lasi ehtinyt tyhjenemään, kun taas täytettiin. Olivat varmaan ihmeissään, kun naisetkin kumosivat samaan tahtiin miesten kanssa. Ja tietysti he katselivat länsimaista rappiota siinä samalla. Aina, kun näen televisiossa jotain Kiinasta, tulee mieleen, millaista siellä silloin oli. Vaikka niin suuressa maassa, syvällä sisämaassa ainakin, on vielä varmaan aika erilaista, mitä jossain asutuskeskuksissa.

Tälläisiä muistoja tulee mieleen ensimmäiseltä Kiinan matkaltani.

Terv. Riitta Kukkonen

Tässä vietämme pienen levähdystauon merimiesklubin portailla

Liikuimmepa missä tahansa, meitä oli aina seuraamassa sankka joukko uteliaita.

